

Името ми е Вениамин Василев, накратко Вени. На 20 години съм. Израснах в прекрасно семейство, в което не съм единственото дете - имам брат и сестра. В момента съм в етап на учене. Мисля си, цяла вечност ще уча и ще се развивам! Занимавам се с изобразително изкуство. Трудно ми е да кажа, че рисуването ми е само хоби. По-скоро съм на крачка да направя хобито своя професия. Ето, че и загатнах за голямата си мечта... Възприемам себе си като мечтател. Но не като човек, който живее в илюзии, а като такъв, който е решил чрез мечтите си да заяви: „аз съм ЖИВ!“. Искам от себе си следното: в това сиво ежедневие да допринеса поне с малко за създаването на истинска усмивка в отсрещния. Светът не би ли бил коренно различен, ако е изпълнен с искрени усмивки? Тогава ще бъде прекрасен; и той е, само да му се усмихнем!

*Кои бяха най-хубавите моменти или периоди в твоя живот досега?*

Ще започна с моментите, преминавайки към периодите. В една песен се пееше: „Богат е този, който с радост дава...“. Най-хубавите ми моменти са тези, когато нещо, създадено от мен, се подарява на нищо неподозиращия приятел. Моментът, в който виждам как той/тя ахва от радост... бликащите негови/нейни сълзи от благодарност се запомнят завинаги. Да, това са малки моменти, които не се случват всеки ден, но заради тях си струва да живее човек...! Периодите. Може би един период ярко контрастира. Мога да кажа, че веднъж съм бил истински влюбен. Това бе и най-красивият период в живота ми. Съжалявам, че нещата се случиха така, че бе само период...

*А кое е най-трудното нещо, което си преживявал?*

Мисля си, това е много хубав въпрос, поради това, че не съм се замислял за него... Искам тук да разкажа за нещо много специфично. Когато рисувам някоя картина, която надхвърля възможностите ми, когато отдавам всичко от себе си (защото във всяка творба къс от сърцето на твореца се „жертва“), когато виждам, че силите ми не са достатъчни, тогава се чувствам в затруднено положение. Благодаря на Бог, винаги ми е помагал, когато силите ми са изчерпани. И все пак, гледайки към бъдещето, гледам с широката усмивка, казваща, че не само най-трудното предстои, но и най-хубавото.

### *В какво вярваш?*

Вярвам в това, което не се вижда. Това е вярата. Вярвам в по-доброто утре. Вярвам и в доброто днес. Вярвам в любовта. Тази, която дава смисъл на живота. Вярвам и в това, че имаме Творец, Който ни дава тази любов, независимо от това дали сме се осмелили да си я поискаме.

### *Вярваш ли в хората? А в себе си?*

Всички хора сме равни, но не и еднакви. Често не вярвам напълно в себе си, защото съм грешал в миналото. Но най-големите, най-великите преживявания са именно тогава, когато човек повярва в доброто и му даде път в живота си. Затова съм отворен за това да повярвам на отсрещния човек.

### *За какво мечтаеш? На какво се надяваш?*

По-горе споделих една от мечтите си. Имам и други. Името ми има еврейски корени. В оригинал означава „син на щастие“. Много искам да нося щастие на своите родители. Някак свързвам успеха в пътя си с това дали съм удовлетворил техните желания и копнежи. Моят баща ми бе казвал следното: „Вени, Бог е приготвил велико бъдеще за теб!“ Много ми се иска да ги направя щастливи с малките или пък големите успехи в живота ми. Друга моя мечта е всички ние един ден да видим своите починали близки отново. Искане ми се да живеем вечно. Идеята за вечността е застъпена в християнската вяра. Не е ли красива тази мечта?

### *Има ли нещо важно, за което не ти достига времето?*

Ами да. Сякаш никога не ми достига времето да нарисувам поне част от картините, които искам. Колко ценно е времето! Времето с любимите хора... и то не достига. Затова, дори и малко, времето, отделено за някого, е безценно.

### *Важна ли е прошката в твоя живот?*

Познавам чувството да съм загубил доверието на човек, ценен за мен. Ужасно е! Искане съм прошка не веднъж. Затова съм готов да дам прошка. И да, прошката е изключително важна.

*Повече в миналото, в настоящето или в бъдещето живееш сега?*

Живея в настоящето, с поглед и крачка към бъдещето.

*Харесваш ли нашето време?*

Харесва ми цветът, който виждам в младежите от нашето време. Това ми се иска и да пресъздам в картините си за в бъдеще. Харесва ми това, че дори и често нещата да изглеждат загубени, хората не спират да живеят с надежда. Не ми харесва този оттенък, който се вижда в някои хора, а именно лицемерието, криещата се зад красиви маски поквара. Но харесвам нашето време и се радвам, че живея днес, че всички ЖИВЕЕМ ДНЕС.

*Има ли място и пътуване, на които държиш най-много?*

Държа на тези места, които ми носят спомени. На местата, които обитавам днес, или пък на тези, където мои близки живеят. В бъдещето май ще преоткривам доста нови места... Като стана дума за пътуване, обичам да пътувам. Но не безцелно, а с мисия!

*Какво е Животът за теб сега? Опиши ми го с три думи.*

Животът е най-ценното, което всички ние имаме. С три думи животът ми днес е: Копнеж, Упорство, Радост.

*Кои са най-красивите гледки на света за теб?*

Блещукащите от неописуема радост очи на някой човек. Двама влюбени. Моментът, в който майката за първи път вижда роденото от нея дете. Синът, подкрепящ възрастните родители в последните години от земния им живот.

*Къде се чувстваш най-добре, като „у дома“?*

Наскоро почувствах това, когато прекрачих прага на школата по изкуства, в която бях ходил от малък. Чувствам се у дома там, където са хората, с които споделям радостта си. Там, където са тези, които ме познават и обичат истински.

### *Какво ти дава сили да продължаваш напред в трудни моменти?*

Това са най-красивите моменти. Или поне така гледам на тях аз. Тогава, когато се чувствам безпомощен, но все пак ми е дадена сила, тогава стават чудеса! А изворът на силата, според мен, е несекващата вяра.

### *Кои хора са ти оказвали най-голяма подкрепа и влияние?*

Моите родители, приятели, учители от всякакъв род. Искрено благодаря на тези, които, когато сякаш нищо не бе наред, не престанаха да ме окуражават и насърчават да се развивам и да творя, БЛАГОДАРЯ ВИ!

### *Искаш ли да промениш нещо у себе си?*

Не искам да повтарям грешките от миналото. Искам да променя склонността си към сгрешаване отново, и пак в едно и също. Та, ще успея, щом не съм сам!

### *Намерил ли си призванието си?*

ДА! След години на търсене мога да кажа, че намерих своето призвание. Ама съм малък, едва на 20 години. И все пак вярвам, че съм го намерил, защото правя това, което обичам!

### *Вярваш ли в Живота след Смъртта?*

Един ден, разхождайки се в нашата столица, се питах точно този въпрос... Мисля си, че ако всичко свършва тук, то ние, мечтателите на тази земя, ще сме най-наранените. Вярвам в това, че животът ни тук е само началото...

### *А какво те кара да се чувстваш жив?*

Това да забравя себе си, за да помогна на друг. Специално това е доста сложно за разбиране от мен. И все пак ще споделя как го виждам. Смятам, че следвайки мечтите си, помагам и служа на другите. В този смисъл, следвайки най-възвишената си мечта, тази, която в центъра си поставя донасянето на радост на хората около мен, аз забравям себе си и обиквам другия. Затова насърчавам всеки

да следва това, което е заложено в сърцето му от Бог, най-съкровено...

### *От какво се страхуваш?*

Страхувам се от... от това да бъда егоист, от това да нараня някого. И в същото време осъзнавам, че не бива да се страхувам от нищо, просто нека не желая, нито пък върша зло на никого.

### *Какво е за теб самотата?*

Да не си намерил призванието си. Да не правиш това, за което си създаден. Да си отхвърлил и загубил някой любим.

### *Какво ти дава представа за вечност?*

Човешкото в човека. Защото ние, хората, се радваме на малките неща. И именно в искрената радост на човека може да се предвкуси вечното щастие.

### *Какъв е смисълът на живота за теб?*

Намерил съм смисъл в това да се стремя да насочвам очите на хората към смисленото. Ставайки сутрин съм се питал често: „За какво ще се боря днес? Кое ще ми даде сила?“ Едва ли има нещо по-смислено от любовта. Затова предполагам отговорът на цялото човечество на този въпрос трябва да представлява картина, в различни нюанси, но в центъра изобразяваща любовта.

### *Кои емоции изпитваш най-често?*

Дали копнежът е чувство? Изпитвам наслада от това да го чувствам. Процесът на творене е изпълнен с това силно желание творбата да бъде нещо... нещо истинско. Затова много се радвам, че напоследък дните ми са изпълнени с това чувство, чувство на копнеж.

### *Какво е щастието за теб? Опиши ми един свършен ден...*

В свършения ден трябва да има задължително положителни чувства, емоции, вървейки за ръка с разума и истинската мъдрост. В него ще има също и кулминационна точка, преди нея търпеливо

очакване, а след нея истинско удовлетворение. Може би кулминационната точка трябва да представлява правенето на някой потиснат човек щастлив. Богат е този, който ще направи това. Богат! Щастието не е нещо мечтано, нещо за което се борим. То е нашият избор за деня ни, за настоящия момент.

### *Как би описал Любовта?*

Мисля, че не може да бъде описана достатъчно никога. Затова ще потърся трите думи, с които я виждам. Прегръдка, Прощка, Надежда.

### *Какъв съвет би дал, според житейския си опит, на едно дете или на другите хора въобще?*

Това е най-важният въпрос според мен. Нямам богат житейски опит. Но бих посъветвал човека отсреща със следното: Обичай! Човек е жив, когато обича. Мечтай! Човек мечтае, когато следва най-искрения и чист порив на сърцето си. Прощавай! Не всички сме идеални, аз не съм, много хора не сме, не ни се сърди... Бягай от лошото в човека! Много хора ще се опитат да те спрат в това да обичаш, не им се давай. Не губи надежда! Това ще те крепи. Намери себе си! Това е пътят ти.

### *Какво може да те разплаче?*

Болката, чуждата болка - особено, когато е причинена от мен.

### *А какво може да те накара да се усмихнеш?*

Победата на мой приятел над слабостите.

### *Кое е доброто (думи или дело), което няма да забравиш?*

Няма да забравя тези, които ми подадоха ръка. В миналото аз бях отказал помощта им. Но все пак след време, когато дойдох и помолих за подкрепа, те не ми я отказаха. Това не се забравя!

*Ако си представиш живота си като пъзел, доколко е подреден той? Липсват ли още парчета, за да е цял и завършен?*

Винаги ще искам поне още една картина да направя. Затова не мисля, че ще е завършен някога пъзелът. Все едно парче ще липсва. А май при мен доста липсват. Затова гледам с надежда и се надявам пъзелът да бъде сам по себе си шедьовър, като тези на хората на тази земя.

*Какво цениш най-много в живота си? За какво чувстваш най-голяма благодарност?*

Сякаш животът ми е един „втори шанс“. Благодарен съм на Бог за предоставената ми възможност!

\*

*Интервюто е публикувано за първи път на 15 март 2015 г. в блога „ЕДИН ОТ НАС СПОДЕЛЯ“: [http://www.oneofusshares.com/2015/03/blog-post\\_15.html](http://www.oneofusshares.com/2015/03/blog-post_15.html)*